

ГРОМАДЯНСЬКА ПЛАТФОРМА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

2010 рік

Шановні читачі!

Минуло вісім місяців відтоді, як ми почали акцію «Громадська платформа Президента України». Ця акція є логічним продовженням проекту «Активна народна преса», яку ми провели ще 2003 року.

Тоді через 24 газети у 24-х регіонах України ми звернулися до Вас з проханням надіслати запитання до провідних політиків з приводу найголовніших, на Вашу думку, проблем. Тоді ми зібрали запитання і відповіді та надрукували їх у вигляді вкладки до тих самих 24-х газет загальним тиражем 1 мільйон 200 тисяч примірників. Нині, коли політики знову потопують у чварах і галасливих обіцянках, а засоби масової інформації дбають лише про рекламу, замовні матеріали та публікують різні жахіття (замість того, аби інформувати про способи вирішення найголовніших проблем), ми знову звертаємося до перевіреного способу прямої комунікації між політиками та громадянами. Як і шість років тому, наша мета близька кожному з Вас: змусити політиків не займатися популізмом і пустопорожніми балачками, а відповідати на конкретні запитання щодо конкретних проблем, які непокоять людей.

Для цього ми провели читачькі конференції у бібліотеках по всіх кутках України. Ми не займалися агітацією на користь того, чи іншого кандидата. Лише намагалися повернутися до тих прописних істин, які сучасний український політикум відтиснув на манівці, аби люди забули і, не дай Боже, раптом не згадали, що саме вони, звичайні громадяни, головні за політиків, бо незважаючи на всі їхні зв'язки та гроші, саме виборець, стоячи біля скриньки зі своїм бюлетенем, вирішує кого із них найняти на роботу. Так, саме найняти, делегувавши йому право від свого імені виступати, писати закони, укладати міжнародні угоди. А це означає, що і вибори мають відбуватися інакше: не сварками, не популізмом, не жбурлянням гасел мають займатися кандидати. Ні, вони просто повинні давати відповіді на конкретні питання, які хвилюють людей. І робити це не за місяць до виборів, а кожен день розповідати і пояснювати, що саме вони пропонують зробити, аби зарплат і пенсій вистачало на нормальне життя, аби робітники виробляли, селяни годували, лікарі лікували, вчителі вчили, а солдати захищали. Причому не лише розповідати, а головне – щодня, крок за кроком втілювати в життя задекларовані плани. Якби так було, тоді і виборчу кампанію починати легко. Адже не треба ні заїжджаних політтехнологів, ані найнятих агітаторів: достатньо нагадати свої варіанти вирішення проблем, а там уже нехай люди самі вирішують, чиї «рецепти» кращі. Інакше кажучи: справжні вибори – це робота політиків у період після закінчення однієї кампанії і початком наступної. Бо без цього які видовищні шоу не влаштуєш, все одно видно, що «король голий».

Коли ми зверталися до Вас із прохан-

ням надіслати свої запитання, було зрозуміло: довгі роки розчарувань у владі зробили багатьох байдужими. Тому ми подвійно вдячні тим, хто відгукнувся на наші пропозиції. Ми сумнівалися, бо розуміли: з часу проведення нашої акції «Активна народна преса» пройшло 6 років. Тоді Ви надіслали нам майже 150 тисяч запитань. Тобто із усіх читачів 24-х газет-учасників акції відгукнувся кожен восьмий. Однак за шість років в країні багато чого змінилося і на зміну надіям та сподіванням вкотре прийшло розчарування. Однак, і цього разу наші сумніви були марними, оскільки лише за місяць з початку акції ми вже отримали майже 90 тисяч поштових та електронних листів. Ви, наші читачі, знову довели, що це політики можуть бути байдужими, але люди, громадяни – ніколи. Саме Ваша активність дала нам змогу зібрати запитання з приводу найголовніших проблем, які Ви самі й назвали: соціальні гарантії (зарплати, пенсії, допомога); злочинність (безпека людей); корупція (судова реформа, злочин і кара, безкарність); комунальна сфера (якість, невідповідність цінам, реформи у самій структурі); охорона здоров'я. Ми відібрали такі запитання, які повторювалися найчастіше, переадресували їх тим шістьом кандидатам, у кого найвищий рейтинг та змусили на них відповідати. Йдеться про таких політиків (за алфавітом) як Володимир Литвин, Сергій Тігіпко, Юлія Тимошенко, Віктор Ющенко, Віктор Янукович, Арсеній Яценюк. Частина з них, зокрема, Литвин, Тимошенко та Ющенко були тими, хто відповідав на запитання читачів «Активної народної преси» 2003 року. Подібно до проекту 6-ти річної давнини ми оголосили правила акції «Громадська платформа Президента України»: кожен кандидат може відповідати на ті запитання, на які хоче, усім для відповіді буде надана однакова площа, запитання будуть неконфліктними, не спрямованими на агітацію «за», або «проти». Крім того, ми оголосили, що у разі неотримання відповідей, ми знайдемо їх у публічних виступах політиків, а також у їхніх виборчих програмах. А ще попередили – якщо не буде конкретики стосовно тих чи інших проблем, ми так і скажемо: відповідей нема.

Сьогодні ми друкуємо другу вкладку проекту «Громадська платформа Президента України», яка чітко і недвозначно свідчить про реакцію представників команди новообраного президента, органів влади та місцевого самоврядування на запитання громадян. Ми їх не коментуємо. Стосовно того як обіцянки відповідають конкретним справам робіть висновки самі.

Запитання читачів, поставлені новообраному Президенту України та його команді

СОЦІАЛЬНІ ГАРАНТІЇ

1. В Дніпропетровському регіоні є багато підприємств, які працюють, виробляють продукцію, реалізують її, сплачують податки. Чому рівень пенсії не збільшується? (Ведмедева Валентина Іванівна, пенсіонер, м.Дніпропетровськ)

2. Чи пробували Ви особисто прожити хоча б місяць на прожитковий мінімум? (Петренко Василь Іванович, м. Калуш)

3. Звідки Ви збираєтеся взяти гроші на квартири для військовослужбовців, які обіцяєте? (Олег, 35 років, м. Київ)

4. Виплати на дітей розраховуються несправедливо. У мого чоловіка невелика зарплата, але біла і тому нам виплачують лише 250 грн. У моєї подружки чоловік отримує зарплатню 2000 доларів в конверті, а біла зарплата в нього мінімальна і їм виплачують на дитину максимальний розмір виплати. Як ви збираєтеся регулювати такі питання? (Марина, 27 років, м. Черкаси)

5. Яким чином Ви плануєте вирішити питання безробіття, зокрема, по Черкаському регіону? (Марина Петрівна, м. Черкаси)

6. Чому не виконується підписаний Президентом Закон про соціальні гарантії? (Звіжинський Анатолій, м. Івано-Франківськ)

7. Хто понесе відповідальність за смерті людей, які не змогли забрати свої вклади з банків, і померли, не маючи змоги зробити операції? (Левчук І.С., м. Умань)

8. Коли будуть прийняті закони, які забезпечать, аби заготівельники приймали молоко у селян за нормальними цінами? А то платять по півтори гривні за літр. Це здринцтво. (Валентина Кириченко, Сосницький район, Чернігівщина)

9. Банки перестали давати кредити на житло, із зарплатою у 3 тисячі гривень неможливо відкласти гроші на житло, по молодіжному кредитуванню держава теж не відшкодовує грошей. Як молодій родині купити квартиру? (Родина Жукових, м. Київ)

10. Куди покласти гроші на зберігання, якщо зараз не можна довіряти жодному банку? (Іван Крупник, держслужбовець, м. Жмеринка, Вінницька область)

11. Я ліквідатор аварії на ЧАЕС, переніс 2 інсульти, з 2006 року-інвалід II групи, інвалід війни. З 2006 року не можу добитися отримання пенсії та компенсацій. Виконання державних рішень доводиться добиватися у судовому порядку. Кожне судове засідання забирає багато здоров'я та коштів, яких немає. Як довго це триватиме? (О. Іваненко, Житомирська обл.)

12. Ось вже дев'ять років мій чоловік вимушений заробляти гроші за межами України. Скажіть, будь-ласка, коли він зможе повернутися на Батьківщину і забезпечити нормальне життя нашій родині? Коли вже праця людини буде гідно оплачуватися в Україні? (Марія Бондаренко, м.Чернівці)

(продовження на 2-й стор.)

Проект підтримано Національним Фондом Підтримки Демократії

